

Spørgsmaal eller komme ind paa en nærmere Vurdering af de forskellige Strømninger indenfor de skoleinteresserede Kredse, men ønsker foreløbig at overlade det til fri Diskussion i disse Kredse baade paa Tryk og i Tale. Men der var et Par Misforstaaelser i det ærede Medlems Udtalelser, som jeg synes, jeg maa rette. Det ærede Medlem mente, at denne Udvalgsbetænkning vilde føre til flere Studentereksaminer, end vi nu har. For Øjeblikket har vi tre Retninger, tre forskellige Studentereksaminer, og det ærede Medlem mente da, at denne Udvalgsbetænkning foreslog fire Retninger. Det har tværtimod — det ved jeg efter personlig Forhandling med Udvalgsmedlemmerne — været Udvalgets Tanke at indskrænke Retningernes Antal. Udvalget har i Betænkningen gjort sig Umage for at sammenføje de tre Retninger til to. Hvad der er sket med enkelte Fag, paa den ene Side med Græsk, paa den anden Side med Matematik, bevirker ikke, at man vil faa Studenter af forskellig Karakter, men det er en lille Gren eller, om jeg saa maa sige, en lille Udvidelse af et enkelt Undervisningsfag for hver især af disse to Retninger. Det er for øvrigt naturligvis et Spørgsmaal, som ogsaa maa være Genstand for Diskussion, hvorvidt det vil være rigtigt eller ikke at faa flere Retninger indenfor vor Studenteruddannelse. Vi herhjemme synes altsaa — og det har været denne Kommissions eller dette Udvalgs Mening — at ville indskrænke Antallet, men i Sverige, hvor der er kommet en stor Betænkning om det svenske Undervisningsvæsen, er man gaaet til en Udvidelse af Antallet. Saa vidt jeg husker, har man foreslaaet syv Studenterretninger der.

Der er andre Punkter i denne Udvalgsbetænkning, som jeg kunde ønske blev lidt debatteret, ikke just her i Rigsdagen, hvor jeg ikke mener, Pladsen er, men ude omkring i saadanne Kredse, som har Forstand paa og interesserer sig for Sagen, og det er særligt Spørgsmaalet om den Indflydelse, som den romanske Kultur skal have i vor Undervisning. Det har Udvalget aabenbart set, og det har tænkt paa at vinde Indflydelse for den romanske Kultur ved en Udvidelse af Latinundervisningen, idet der efter de Timeplaner, der

er i Betænkningen, er et forøget Antal Undervisningstimer i Latin, medens det til Gengæld gaar ud over Fransk. Jeg mener, at der kunde være Tale om, at man kunde søge at faa et udvidet Kendskab til den romanske Kultur netop ved Franskundervisningen og overlade til et enkelt Fag, det saakaldte Oltidskundskabsfag, at bringe Eleverne Kendskab til den gamle romanske Kultur.

Der var en Ting i det ærede Medlems Tale om den Sag, som jeg tror ikke var helt rigtigt forstaaet. Det ærede Medlem talte om, at der var et underligt Forhold mellem Studentereksamen og Seminaristeksamen. Han sagde, at naar en Student vilde være Seminarist, maatte han næsten altid gaa ind i Seminariets første Klasse og gennemgaa hele Seminariet, og føjede det ærede Medlem til, det ser saaledes ud til, at Seminarieuddannelsen her sættes højere end Studenteruddannelsen. Saa klagede han ganske vist over, at naar Seminaristerne vilde være Studenter, kunde de ikke faa Lov til at overføre den Karakter, de havde faaet i Historie ved Seminaristeksamen, til Studentereksamen. Forholdet er ikke saaledes, som det ærede Medlem udtalte. Forholdet er, at naar en Student melder sig til Seminaristeksamen, kræves der af ham som af alle andre, at han skal have det lovbefalede Aars Skolepraksis. Men hvis han har det, vil han altid — det er altid sket — faa Tilladelse til, naar han har bestaaet Oprykningsprøven, at gaa direkte ind i 2. Klasse, han behøver ikke at gaa alle Seminariets Klasser igennem, og desuden vil enhver Student, som har en nogenlunde god Eksamen, og som kan henvise til i alt Fald nogen Lærergerning, altid faa Tilladelse til at gaa op som Privatist til Lærereksamen og altsaa fuldstændig undgaa at komme paa Seminariet. En Student kan ifølge Ministeriets Bekendtgørelse af 26. Maj 1916 overføre en Del af sine Karakterer, som har visse Værdier, til Lærereksamen, og ligesaa kan en Seminarist, naar han vil indstille sig til Studentereksamen, overføre Karakterer, han har faaet ved Seminaristeksamen i visse Fag. For disses Vedkommende findes Bestemmelserne herom i kgl. Anordning af 24. Januar 1916, § 7, 4. Stykke. Men nu klagede